

Eucharistická **KŘÍŽOVÁ CESTA**

hodící se
ku 40-hodinným pobožnostem,
k pobožnostem smírným
před vystavenou Nejsvětější Svátostí,
jakož i
k pobožnosti soukromé.

Dle 50. vyd. německého upravil
kněz arcidiecése olomoucké.

Schváleno nejdůst. kníž. arcib. konsistoří v Olomouci
ze dne 5. května 1895, čís. 2070.

Páté vydání.

V Kroměříži 1898.

Tiskem J. Guska, kníže arcibiskupské dvorní knihkupectví.
Nákladem vlastním.

Eucharistická křížová cesta.

Modlitba přípravná.

(Vhodná též pro každou pobožnost k uctění nejsvětější Svátosti Oltární, zvláště pak pro údy spolku klanění se před hodinkou jejich).

Otevři rty mé, Pane, ku chvále svatého jména Svého, očisť srdce mé ode všech marných, převrácených a nepravých myšlének, abych uctivě, pozorně a nábožně tuto pobožnost klanění konal a vyslyšen byl před tváří božské velebnosti Tvé.

Modlitbu svou spojuji s oním božským úmyslem, se kterým jsi Sám druhdy na zemi chválu a čest vzdával Svému věčnému Otci a nyní ještě vzdáváš v nejsvětější Svátosti Oltářní, jakož i s oním úmyslem, se kterým neposkvrněná Panna, Tvá přeslavná Matka Maria Tobě se klaněla s úmyslem svatého Otce a celého bratrstva věčného klanění.

Obětuji Ti tuto pobožnost nejprve za spásu vlastní duše své, abych povždy byl ochráněn před těžkým hříchem, aby se Tvá nejsvětější vůle na mně dokonale vyplnila, abych prospíval denně v poznání a lásce ku Tvé nejsvětější Svátosti Oltářní a jednou na Tebe tváří v tvář patřiti mohl.

Obětuji Tobě tuto hodinku též za potřeby Církve Boží a na úmysl našeho nejdůstojnějšího arcipastýře, za potřeby diecése. Též prosím Tebe za všechny spoluúdy věčného klanění, za všechny spolky a bratrstva, která mají za účel rozšiřovati úctu ke Tvé nejsvětější Svátosti. Prosím dále za obrácení bludařů a pohanů, za blaho naší říše, požehnání a ochranu vlasti naší, zvláště pak za všechny potřeby této farnosti; za dívky, aby vzrůstaly v nevinnosti a prospívaly v milosti a moudrosti; za mládence a panny, aby zůstaly statečnými ve všech pokušeních, nábožně a čistotně žili, při volbě

stavu nepochybili; za manžely, aby žili ve svornosti, vzájemně se vzdělávali, dítky své dobře vychovávali a nad nimi bděli; za staré a nemocné lidi, aby vyhledávali jen věčných věcí a své těžkosti z lásky k Bohu trpělivě snášeli; za umírající, aby zvítězili v posledním boji; za hříšníky, aby se obrátili, za světské vrchnosti, aby spravedlivě a svědomitě zastávaly úřad svůj; za správce duchovní, aby apoštolsky žili a pracovali zdárně o spáse duší a se svými svěřenci dosáhli života věčného. Konečně prosím za všechny časné i duchovní potřeby této farnosti dle úmyslu duchovního správce a dle svého vlastního. Amen.

Modleme se:

Pane Ježíši Kriste, Ty jsi nám v předivné Svátosti zanechal památku Svého umučení a smrti, jest to Tvá poslední vůle, abychom, kolikrátkoli slavíme tato svatá tajemství, zvěstovali smrt Tvoji, dokud zase nepřijdeš; my tedy poslouchající věrně slova Tvého, hodláme nyní rozjímati svatou křížovou cestu a při ní sobě připomínati, že Ty zde ve svaté Hostii totéž umučení tajemně obnovuješ a s toužé láskou a pokorou zde prodléváš jako na svatém kříži. Ty pak, nejblahoslavenější Panno Maria, která patříš na Syna Svého pod způsobou chleba,

jako jsi naň kdysi na kříži pnícího patřila, přispěj nám, abychom tuto křížovou cestu konali s patřičnou pobožností. Spojujeme své úmysly s úmysly Ježíše Krista a Marie a chceme získati všech odpustků sobě i duším v očistci. Svatý Jene, kterýž jsi stál pod křížem Páně a odpočíval na Jeho prsou, sv. Maří Magdaleno, svatí andělové strážní tohoto chrámu, svatí naší patronové a všichni svatí, jichžto ostatky zde odpočívají, podporujte nás! Amen.

I. Zastavení.

Pán Ježíš od Piláta na smrt odsouzen.

V. Klaníme se Tobě, Kriste, a dobrořečíme Tobě.

R. Neboť svatým křížem Svým svět jsi vykoupil.

O Pane Ježíši, spravedlivý soudce živých i mrtvých, zcela nevinně a beze všeho vyšetřování jsi odsouzen od kněží, lidu a soudce k ukrutné smrti; kdyby byli věděli, že přijdeš kdysi v oblacích nebeských s mocí velikou a slávou soudit svět, byli by se Ti klaněli s bázní a třesením a o milostivý rozsudek prosili. Ty však jsi mlčel a chtěl jsi býti

nespravedlivě odsouzen, abych já kdysi nemusel oněměti před soudem Tvým pro ohavnosti hříchů svých a nebyl odsouzen k zatracení věčnému.

Božský Spasiteli, více ještě než před Pilátem skrýváš Svou soudcovskou velebnost v nejsvětější Svátosti Oltářní. Ty jsi zde přítomen s touž velebností, před kterou zbledne slunce a země se třásti bude. V nejhlubší pokoře se Tobě klaním. Vždyť abys mne zatratiti nemusel, učinil jsi v této převlebné Svátosti, co jen láska Tvá vykonati byla s to: dáváš mi nyní v hodině smrti ještě jako záruku blaženosti věčné Své vlastní Tělo a Krev; vzdávám Tobě za to díky neskonalé. Tobě, soudci velebnosti a spravedlnosti, v nejsvětější Svátosti, budiž čest, chvála a díkůčinění po všechny věky!

Maria, Matko Krista svátostného, oroduj za nás!

Otče náš atd.

V. Chválena a velebena budiž bez ustání
nejsvětější a velebná Svátost Oltářní.

V. Smiluj se nad námi, Ježíši, smiluj se
nad námi!

R. A buď nám milostiv pro své přesvaté
umučení!

II. Zastavení.

Pán Ježíš bere těžký kříž na sebe.

V. Klaníme se atd.

Ježíši lásky nejhodnější, Ty jsi znal již napřed hrozné muky a nesmírnou hanbu, jež Tebe na kříži čekaly, přece však jsi toužebně vztáhl ruce po kříži, objals jej a líbal, neboť kříž byl dle vůle Otce Tvého jediným prostředkem ku spasení Tvých nepřátel. Silnější než smrt jest láska Srdce Tvého!

Dříve však, než-li Ti přinesli onen kříž, který utesala zlost lidská, připravil jsi, o Ježíši, v božské lásce Své Sám Sobě jiný kříž; věděl jsi dobře, že celé moře temné urážek a zneužití vyleje se na Tebe v nejsvětější Svátosti a že Tvůj pobyt v tajemství lásky bude pro Tebe ustavičným Velikým Pátkem. Tys však přece s velikou toužebností tuto Svátost ustanovil. Tento těžký kříž chtěl jsi z lásky ku Svým vyvoleným nésti až do konce časů. Klaním se této Tvé božské lásce a statečnosti; uděl mi, prosím, milosti, abych Tebe v Tvém božském tajemství vždy více poznával a miloval.

Maria, Matko Krista svátostného, oroduj za nás atd. (jako při I. zastavení).

III. Zastavení.

Pán Ježíš padá poprvé pod křížem.

V. Klaníme se atd.

O Ježíši, Bože všemohoucí! Nebesa vypravují o slávě Tvé, nad Cherubíny trůníš a celý vesmír ve pravici Tvé jest jen jako kapka rosy! A nyní ukrýváš moc Svou a padáš zemdlen pod Svým břemenem a hříšníci odvažují se nohy své klásti na šíji Tvou; tak jsi chtěl odpykati mou pýchu a neposlušnost!

Zde ve svaté Hostii trůníš, božský Spasiteli, s nesmírnou mocí, odtud vládneš nebem i zemí, odtud řídíš osudy lidské. Avšak skrýváš moc Svou, ukazuješ se slabým a mdlým, vydáváš Sebe vůli svých služebníků, ano i ďabelské zřivosti bezbožných! To činíš proto, můj Spasiteli, abych já bez bázně k Tobě přistupoval a od Tebe se učil pravé pokoře, jež vede k věčné slávě.

Maria; Matko Krista svátostného, oroduj za nás atd.

IV. Zastavení.

Pán Ježíš potkává Svou bolestnou Matku.

V. Klaníme se atd.

Ó Maria Panno, prvorozená všeho stvoření, květe všehomíra, koruno skutků Božích, slunce milosti a krásy i moci! Dle příkladu

Syna Svého skrývala jsi s největší pečlivostí všechnu svou důstojnost před zraky lidskými, ponížení však Jeho a bolesti chceš snášeti veřejně. Více než všichni tvorové cítila jsi umučení Svého Syna na těle, ale nejvíce na Své duši. Nestačilo Ti duchem jen u něho dlíti, Ty jsi chtěla i osobně Jej provázeti na celé hořké cestě Jeho umučení!

Ó Matko předivná! Ty poznáváš a miluješ Syna Svého i zde pod způsobou chleba jako na cestě křížové a neodvracíš nikdy očí Svých od Jeho svatostánku. Ty přeješ Sobě s podobnou horoucí žádostí jako tehdy, aby Ježíš byl zde poznáván, a miluješ ony obzvláště, kteří Syna Tvého v tak chudičkových způsobách ukrytého zde často navštěvují a uctivě se mu klanějí. Popřej mi, Matko milosti, abych rád prodléval u Ježíše ve svatostánku a uctívání Jeho účinně rozšiřoval!

Maria, Matko Krista svátostného, oroduj za nás atd.

V. Zastavení.

Šimon Cyrenský pomáhá Pánu Ježíši nésti kříž.

V. Klaníme se atd.

Božský Spasiteli, kříž těžký nesoucí!
Nesnesitelně tlačí a tíží Tě Tvé břímě! Ty

klesáš jako umírající, přesvaté údy Tvé slábnou a smrtelný pot smáčí Tvou tvář. Abys na cestě nezemřel a takto neušel smrti kříže, přinutila ukrutnost Tvých katanů pohana Šimona, aby Ti pomohl. Tak velice Tebou pohrdají, že nikdo z lidu nechce Tobě pomoci. Všichni andělé jsou ochotni Tobě sloužiti, ale poněvadž trpíš za lidi a ne za anděly, chceš míti pomocníka lidského.

Ó Ježíši trpělivý a shovívavý, jak těžkým stal se Tobě během staletí kříž pohrdání a nevšímavosti lidské, ježž neseš v tajemství Své lásky! Vskutku božské lásky bylo potřebí, abys tento stav největšího pokoření neopustil! Ovšem obklopují Tě a klanějí se Tobě blažení duchové, Ty však zveš lidi, aby Ti pomohli zbožnými návštěvami nésti tento kříž samoty svátostné, poněvadž zde jako člověk obětuješ se za lidi. Z celého srdce lituji své chladnosti a nevšímavosti a přílišného kvapu ve službě Tvé.

Maria, Matko Krista svátostného, oroduj za nás, atd.

VI. Zastavení.

Veronika podává Pánu Ježíši roucho.

V. Klaníme se atd.

Ó věčná krásu, ona tvář, na niž patřiti touží andělé, jest potřísněna slinami lotrů,

ono vznešené zrcadlo božské velebnosti jest znečistěno krví a blátem. Andělu žádnému nedovoluješ, aby utřel tvář Tvoji, ale ochotu svaté Veroniky rád přijímáš! Co poskvřnila zlost lidská, má lidská útrpnost zase očistiti.

Ve svaté Hostii jest tvář Tvoje, božský Spasiteli, dosud vrcholem vší stvořené krásy, jakož i nejjasnějším odleskem krásy věčné. Tvé svaté tváři klanějí se sice blažení duchové i pod nohama bezbožníků a ve svatokrádežných srdcích, ale Ty dychtíš po lidském zadostčinění. Nové Veronice, blahoslavené Marketě Marii, ukázal jsi potupu, která se Ti děje v nejsvětější Svátosti; Tys žádal, aby nejsvětější Srdce Tvé bylo odprošováno a usmiřováno a sám jsi ráčil udati, jak usmířen býti máš. S největší ochotou, božský Spasiteli, chci Tobě tuto službu konati, abych směl na Tebe kdysi patřiti tváří v tvář.

O Maria, Matko Krista svátostného, oroduj za nás atd.

VII. Zastavení.

Pán Ježíš padá podruhé pod křížem.

V. Klaníme se atd.

Ó Ježíši, Touho všech národů, Jěmuž proroci vstříc volali: »O přijd, protrhni nebesa

a sestup!« Jemuž andělé prozpěvovali: »Otevřte své brány, knížata, aby vejítí mohl Král slávy!« Všichni národové a knížata měli by Tě v radostném průvodu vésti na horu Sion, a hle, ve průvodu potupném jsi z města vlečen a významné je, že právě v bráně podruhé padáš!

Ve Tvém tajemství oltářním, o Pane, máme v pravdě touhu všech národů; Tobě přísluší, aby všechna knížata a národové se Tobě zde v nejhlubší úctě klaněli; na místo toho však byl jsi od bludařů z tisíců chrámů vyvržen, ba i tam, kde dosud přebýváš, jest příbytek Tvůj celý den osamělý jako poušť. Vypuzen jsi z mysli a srdce mnohých křestanů, ano Tvoji zapřisáhlí nepřátelé vylupují Tě násilím z Tvého chudého, tichého stánku, šlapou nohama a házejí do bláta. Z celého srdce lituji své vlašnosti a nedbalosti v navštěvování Tebe v nejsvětější Svátosti.

Maria, Matko Krista svátostného, oroduj za nás atd.

VIII. Zastavení.

**Pán Ježíš potkává plačící ženy
Jerusalemské.**

V. Klaníme se atd.

Milosrdný Ježíši! Když již ony zbožné ženy útrpnost s Tebou mající, vyzýváš k lí-

tosti a pokání nad jich hříchy, jakou lítostí máme býti proniknuti teprve my, hříšníci, kteří od mladosti své Tebe urážíme?

Bože Svatý ve svátosti lásky! Litujeme a oplakáváme celým srdcem svým všechny hříchy, které proti převelebné Svátosti byly spáchány od nás i od ostatních lidí. Litujeme vši neuctivosti u Tvé přítomnosti, všeho opovážlivého vyslovování Tvé nejsvětější Svátosti, všeho opozdění a zanedbání mše sv., každé chůze okolo Tvých svatých chrámů bez náležité úcty, nedbalých pokleknutí, všech nehodných a vlašných sv. přijímání. Litujeme též všeho hrozného zneuctívání, jehož se Ti dostává za nynější doby od nepřátel Tvých. Milosrdný Ježíši, smiluj se nad námi!

Maria, Matko Krista svátostného, oroduj za nás atd.

IX. Zastavení.

Pán Ježíš padá potřetí pod křížem.

V. Klaníme se atd.

Ó Ježíši, pod kroky Tvé věčnosti skloní se kdysi pahrbky a hory se rozpadají, nyní však padáš potřetí pod křížem! Nyní nemůžeš již vstáti, ač Tě ukrutně bijí. A to

všechno trpíš, božský Spasiteli, aby i hluboko pokleslý hříšník směl se pozvednouti!

Na konci dnů, až zloba všechno zaplaví a objeví se člověk hříchu, který se pozdvihne proti všemu, co jest božského, v tu dobu zakusíš, nejdobrotivější Ježíši, pohanění, jakého dosud nebylo. A přece zůstaneš i v oněch dnech v nejsvětější Svátosti k posile a útěše Svých věrných. Poněvadž oněch urážek zabrániti nemůžeme, prosíme Tebe o milost, bychom nyní Tebe ze vší síly své milovati mohli.

Āmaria, Matko Krista svátostného, oroduj za nás atd.

X. Zastavení.

Pán Ježíš jest šatů svých zbaven.

V. Klaníme se atd.

Pane Ježíši Kriste, Králi slávy, jenž se oblékáš ve světlo jako v roucho Své, od Tebe má slunce svou záři, Ty šatíš květiny polní a ptáky ve vzduchu; Tys zasloužil, aby Tě zdobily veškery klenoty světa, však oni olupují Tě nyní o roucho Tvé a zrakům všech jeví se Tvé Tělo krvavé, jako roucho Josefa v krvi kozelce smočené.

Ve svaté Hostii oloupil jsi Sebe, nej-
světější Ježíši, o vši Svou krásu zevnější a
spokojuješ se s ozdobou, kterou Ti připravuje
lásky věřících. A přece jsi hoden, aby zlato
a umění celého světa zdobilo tichý Tvůj svato-
stánek! To však se neděje, nýbrž svět staví
sobě paláce a služebníky Tvé nechá žebrati
na zřízení chudičkého obydlí Tvého. Ano svět
oloupil Tě svatokrádežně o roucho Tvé, o statky
Církve Tvé. Za to chceme my, Králi velebnosti,
milovati povždy okrasu domu Tvého, chceme
hájiti práva Církve sv.; abychom jednou směli
vejíti do slávy Tvé věčné!

Maria, Matko Krista svátostného, oroduj
za nás atd.

XI. Zastavení.

Pán Ježíš jest na kříž přibijen.

V. Klaníme se atd.

Ó Ježíši, věčný veleknězi, nyní vystu-
puješ na oltář kříže; v prosbách za celé po-
kolení lidské roztahuješ ruce Své a takto
v postavení kněze prosícího necháváš se při-
biti! Za všechny hříchy těla i duše obětuješ
největší muky všech Svých údů i nesmírné
bolesti duše Své.

Ó Ježíši, věčný knězi dle řádu Melchi-

sedechova, tutéž oběť, jako na dřevě kříže, obětuješ každodenně při mši sv. na tisících oltářů po celé zemi. Zde visíš tajemně na kříži a získáváš nám v jediném okamžiku více, nežli všichni tvorové dohromady by byli s to. Zde projevuješ tutéž nekonečnou lásku k Bohu a bližnímu, tutéž nezměrnou pokoru, tutéž hrdinnou poslušnost až do skonání světa, zde jest vrchol Tvé všemohoucí lásky. My jsme u Tebe zde tak blízko jako miláček svatý Jan, o kéž bychom byli také těmito ctnostmi proniknutí!

Maria Panno, která jsi celé ukřižování Svého božského Syna spolu přetrpěla, dej, abychom neskončenou cenu mše sv. aspoň poněkud poznali, jí co nejnábožněji přítomni byli a jí nikdy bez důležité příčiny nezameškali.

Maria, Matko Krista svátostného, oroduj za nás atd.

XII. Zastavení.

Pán Ježíš umírá na kříži.

V. Klaníme se atd.

Pane Ježíši, Otče pokolení lidského, ty umíráš na sv. kříži! Svět dokonal tajemství zlosti největší, zavraždil svého Tvůrce; Ty pak, ó Ježíši, dokonal jsi tajemství nejvyšší

lásky a smazal jsi hřích a ukončil naše vykoupení. Nyní bys zasluhoval, aby všichni vykoupení lkající nad hříchy svými spěchali ku Tvému kříži svatému a Tobě se kajicně a vděčně klaněli, ba zasloužil jsi, by všichni ochotni byli zemřítí, anebo jen pro Tebe žítí. Avšak kromě Tvé bolestné Matky jenom málo osob bylo přítomno Tvé svaté oběti na kříži.

Při mši svaté obnovuješ, věčný veleknězi, onu oběť a činíš při tom množství největších zázraků, jen abys se znova takto obětovati mohl. Proto by měli lidé denně s horlivostí největší se scházeti k Tvé přesvaté oběti a volati s největší uctivostí: Svatý Bože, svatý silný, svatý a nesmrtelný, smiluj se nad námi! Avšak na Tvou svatou oběť až nepochopitelně se zapomíná a nedbá od Tvých věřících a jen málo jest těch, kteří na ní bývají ve dny všední. Ó Ježíši, nekonečně veliký a od nás tak málo vážený Bože, Ty nás věčně milující a od nás tak málo milovaný Bože, smiluj se nad námi! Maria Panno, která při nekrvavé oběti poznáváš Syna Svého tak jako při krvavé, pros za nás, bychom si mše sv. hodně vážili.

Maria, Matko Krista svátostného, oroduj za nás atd.

XIII. Zastavení.

**Mrtvé Tělo Pána Ježíše s kříže složeno
a položeno na klín Marie Panny.**

V. Klaníme se atd.

Ó Maria, bolestná Matko, Ty jsi mnoho milovala a trpěla! Ty cítíš ve Svém srdci celou sílu bolesti bodnutí kopím a nyní přijímáš studené, rozedrané Tělo Ježíšovo na Svůj klín! Když hvězdy daleké, skály tvrdé a celá příroda truchlí a mrtví z hrobů vstávají, jakou byla teprv Tvoje bolest, Matko přesvatá! Veliký jak moře byl zármutek Tvůj! V těchto Svých bolestech, ó Matko, porodila jsi nás znova k životu věčnému! Ať přilne k dásním jazyk můj, ať zapomenuta jest pravice má, zapomenu-li na Tebe, Maria! Jméno Tvé jest vryto v srdce moje; dokud živ budu, budu Tebe pamětliv!

Ó Maria, která jsi do svých přecistých rukou s největší uctivostí přijala Tělo božského Syna Svého, výpros nám milosti, abychom nejsvětější Tělo Páně ve svatém přijímání povždy hodně přijímali.

Maria, Matko Krista svátostného, oroduj za nás atd.

XIV. Zastavení.

Tělo Pána Ježíše položeno do hrobu.

V. Klaníme se atd.

Ó Ježíši, Pane života, Tělo Tvé leželo mrtvé v hrobě, jsouc však s božstvím spojeno, bylo hodno veškeré úcty božské. Duše Tvá pak pokračovala ve skutcích neskonalé lásky, vyhledávajíc duše vykoupení schopné v nejdolehlejších místech předpeklí a spoutala nepřátely Boží i naše.

V převelebné Svátosti rovněž jsi přítomen, milostný Vykupiteli, jako v hrobě tichý, bez pohybu, bez ochrany, avšak v tomto tichu vzdáváš Svému věčnému Otci naším jménem největší čest a díky, nejdokonalejší oběť smíru a prosby; tam bdíš a bojuješ za nás až do konce světa. Proto by měla býti svatyně Tvá naším nejmilejším místem, srdce naše mělo by dlíti u Tebe dnem i nocí. Ty pak, Matko Krista svátostného, jejíž srdce i mysl dlely v hrobě u božského Syna, vyžádej nám milosti, bychom ode dneška pro Ježíše v nej-světější Svátosti Oltářní žili, pracovali, trpěli i zemřeli! On jest naším začátkem, středem a cílem i odměnou naší věčnou!

Otče náš... Chválena... Smiluj se nad námi atd.

Závěrek.

Ó Bože, jenž jsi nám v předivné Svátosti památku Svého umučení zanechal, popřej nám, Tebe žádáme, ať svatá tajemství Těla i Krve Tvé tak velebíme, abychom užitek vykoupení Tvého v sobě hojně zakusili. Jenž jsi živ a kraluješ na věky věkův. Amen.

Chváleno, velebeno, milováno budiž vděčnou myslí božské Srdce Ježíšovo ve velebné Svátosti Oltární po všechn čas, ve všech svatostáncích světa až na konec časův. Amen.

Usmířovací litanie

ku cti nejsvětější Svátosti Oltární.

Pane, smiluj se nad námi!

Kriste, smiluj se nad námi!

Pane, smiluj se nad námi!

Kriste, uslyš nás!

Kriste, vyslyš nás!

Otče s nebes, Bože, smiluj se nad námi!

Synu, Vykupiteli světa, Bože, smiluj se nad námi!

Duchu sv., Bože, smiluj se nad námi!

Svatá Trojice, jeden Bože, smiluj se nad námi!

I. oddíl. B o ž s k é S r d c e J e ž í š o v o, s m i l u j s e n a d
Dle ta- n á m i.
jemství

růžence B o ž s k é S r d c e J e ž í š o v o, u r á ž e n é
radost- z a n e d b á v á n í m d o b r é h o ú m y s l u a
ného. n e d o s t a t k e m p r a v ý c h p o h n u t e k
při přijímání a přisluhování nej-
světější Svátosti Oltární.

S r d c e J e ž í š o v o, k o r m o u c e n é n a
Svých cestách lásky k těžce ne-
mocným a umírajícím ano i při
průvodech s nejsvětější Svátostí.

S r d c e J e ž í š o v o, v e S v é s v á t o s t n é
poníženosti nedbalostí a nešetným
zacházením urážené.

S r d c e J e ž í š o v o, h l u b o c e z a r m u c o -
vané lehkomyšlným zanedbáváním
mše svaté a nepobožným a po-
horšlivým chováním se při ní.

S r d c e J e ž í š o v o, b o l e s t n ě d o t k n u t é
velkou vlažností křesťanů v čas-
tějším přijímání velebné Svátosti
a zanedbáváním díkučinění po
něm.

S r d c e J e ž í š o v o, h l u b o k ý m z á -
rmutkem naplněné pro světské
smýšlení a přílišnou touhou po
vyrazení duší Tobě obzvláště za-
svěcených.

Usmiřujeme a odprošujeme Tebe skrze neposkvrněné
Srdce Tvé nejsvětější Matky!

Usmířujeme a odprošujeme Tebe skrze neposkvrněné
Srde Tvé nejsvětější Matky!

Srdce Ježíšovo, zaplavené nesčíslnými všedními hříchy spáchanými z dychtivosti po počtích světa.

Srdce Ježíšovo, prokvané bolestí nad nedostatkem horlivosti o spásu duší, nebo nad pohoršlivým životem Tvých služebníků.

Srdce Ježíšovo, tupením, klením a nadávkami v nejsvětější Svátosti ustavičně mučené.

Srdce Ježíšovo, od umírajících špatně připravených nehodně přijímané nebo od zatvrzelých hříšníků docela odmítané.

Srdce Ježíšovo, neustále zapírané nevěrností, tajenou samoláskou a zamilovanými hříchy.

Srdce Ježíšovo, znova bičované nečistými žádostmi našimi a rozmařilostí.

Srdce Ježíšovo, znova trním naší pýchy, všetečnosti očí a marnivosti korunované.

Srdce Ježíšovo, v nejsvětější Svátosti ve Své lásce zneuznávané a co nejpotupněji snižované zneuctíváním svatých způsob svátostných.

Usmířujeme a odprošujeme Tebe skrze nepoškvrněné
Srdce Tvé nejsvětější Matky!

Srdce Ježíšovo, tak velmi zneuctivané naším vyhýbáním kříží a nedostatkem přípravy, kajienosti a sebezapírání při oběti mše sv.

Srdce Ježíšovo, právem rozhněvané nad neslušným chováním křesťanů v chrámech.

Srdce Ježíšovo, náruživou náchylností naší ku tvorům těžce uražené.

Srdce Ježíšovo, ve chrámech zapomínané a opuštěné.

Srdce Ježíšovo, hanobené bázní před lidmi a zbabělostí naší.

Srdce Ježíšovo, bolestně dojímané přijímáním nejsvětější Svátosti od duší farisejských a pyšných.

Srdce Ježíšovo, naší nekajieností zavrhované.

Srdce Ježíšovo, neustálým setrváváním ve starých hříších často svatokrádežně přijímané.

Srdce Ježíšovo, velmi uražené nemírností, nestřídmostí a nedostatkem čistoty.

Srdce Ježíšovo, poslušné až k smrti, ale od nás denně hořkostí naplňované pro naši lhostejnost ku předpisům týkajícím se důstoj-

ného uctění Tvé nejsvětější Svátosti.

Srdce Ježíšovo, znova kopím proklané svatým přijímáním ve hříchu smrtelném a v nepřátelství.

Srdce Ježíšovo, hluboce urážené naším povrchním vyznáváním ve svatých zpovědích.

Srdce Ježíšovo, urážené zanedbáváním okrasy Tvých chrámů a oltářů.

Srdce Ježíšovo, sklamané ve Svých láskyplných úmyslech zanedbáváním velikonočních svatých přijímání.

Srdce Ježíšovo, ponořené do moře hořkostí zabřednutím srdcí křesťanů do věcí pozemských.

Srdce Ježíšovo, v hříších proti Duchu svatému nehodně přijímané v nejsvětější Svátosti Oltární.

Božské Srdce Ježíšovo, abys naši poslední hodinku hodným přijetím Svého nejsvětějšího Těla a Krve nejšťastnější hodinkou učiniti ráčilo.

Usmířujeme a odprošujeme Tebe skrze nepoškvrněné
Srdce Tvé nejsvětější Matky!

III.
oddíl.
Dle tajemství
růžence
slavného.

Srdce Ježíšovo, abys nás v nebi
láskou a milosrdenstvím koro-
novati ráčilo.

Srdce Ježíšovo, abys duším všech
věrných zemřelých křesťanů, kněží
i řeholníků odpočinutí věčné dáti
a je brzy ku světlu věčnému při-
vésti ráčilo.

Usmívejeme a odprosu-
jeme Tebe skrze nepo-
škrvné Srdce Tvé nej-
světější Matky!

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, odpusť
nám, Pane!

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, uslyš
nás Pane!

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, smiluj
se nad námi!

Kriste, uslyš nás!

Kriste, vyslyš nás!

Modleme se :

Pane Ježíši Kriste, Ty jsi chtěl ve Své
předivné Svátosti přebývat mezi námi až do
konce světa, abys Svému nebeskému Otci
památkou na Své umučení věčnou slávu při-
pravoval a nám udílel pokrm života věčného.
Propůjč nám milosti, abychom se srdcem bolesti
plným oplakávali nesčíslné urážky, které se
Ti dějí v tomto úcty božské hodném tajemství
a zadosť činili za všechna zneuctění, jichž se

proti Tobě dopouštějí bezbožní, bludaři a špatní křesťané. Zapal v nás plamennou touhu usmířovati všechna tato příkoří, jimž z lásky k nám jsi se vydati ráčil, jenž jsi živ a kraluješ s Bohem Otcem a Duchem svatým jedné bytnosti na věky věkův. Amen.

Litanie tato lišící se od obyčejných litaní obsahem i sestavením požaduje při modlení větší pozorností; jestliť ona vlastně rozjímáním o četných urážkách, jichž se zvláště za nynější doby božskému Spasiteli dostává v nejsvětější Svátosti Oltární; proto jest nutno ji zvolna říkati, abychom při tom lítost srdečnou nad nimi vzbuditi mohli. Velmi dobře hodí se i každodenně ku mši sv., zvláště však první pátek každého měsíce, který, jak známo, jest zasvěcen uctění božského Srdce Páně. Možno si též litanii tuto rozdělit na tři oddíly, jež ve vhodných chvílích za den se pomodliti lze, nebo též použiti jednotlivých proseb jako zbožných povzdechů či střelných modliteb.

Slib k usmíření božského Srdce Páně.

Pokorně klekáme před Tebou, božské Srdce Ježíšovo, s tím pevným rozhodnutím, že napravíme prospíváním v lásce a věrnosti k Tobě urážky, jichž se Ti od nás i jiných dostává.

(Následující může se modliti kněz s lidem střídavě nebo též dva mezi sebou).

Slibujeme, že:

1. Čím více se rouhají Tvým tajemstvím,
2. Tím pevněji my v ně věříme, božské Srdce Ježíšovo!
1. Čím více nevěra se snaží zbaviti nás naděje na blaženost věčnou,
2. Tím více doufáme v Tebe, Srdce Ježíšovo, jediná naděje lidí!
1. Čím více srdce lidská odporují popodům Tvé lásky,
2. Tím více doufáme v Tebe, Srdce Ježíšovo, nekonečné lásky hodné!
1. Čím více nevěra činí útoky na Tvé božství,
2. Tím více se Tobě klaníme, božské Srdce Ježíšovo!
1. Čím více Tvá nejsvětější Svátost rouháním a proklínáním urážena bývá,
2. Tím hlasitěji a slavněji chceme volati: »Chválena a velebena budiž nejsvětější a velebná Svátost Oltářní!«
1. Čím více býváš ve Svých chrámech opuštěn a zapomínán,
2. Tím častěji budeme my Tebe uctívati ná-
vštěvami z lásky!
1. Čím více zanedbávají a pohrdají mnozí
Tvou nekonečnou Obětí,

2. Tím horlivěji a nábožněji chceme my jí obcovati!
1. Čím více mnozí se svatému přijímání vyhýbají a jeho zneužívají,
2. Tím častěji a hodněji chceme my velebnou Svátost přijímati!
1. Čím více ve svaté Hostii nohama bezbožníků býváš pošlapán,
2. Tím více budeme se my Tobě klaněti a zasvětime Tobě život svůj!
1. Čím více bývají Tvé chrámy znesvěcovány a hanobeny,
2. Tím více chceme my o jejich čest dbáti a k okrase jejich napomáhati, božské Srdce Ježíšovo!
1. Čím více se rouhají Tvé nejsvětější Matce a na ni zapomínají,
2. Tím více budeme my ji oslavovati a tím vroucněji milovati, ó nejdobrotivější Srdce Ježíšovo!
1. Čím více Tvá svatá přikázání se zapomínají a přestupována bývají,
2. Tím věrněji chceme je my zachovávat, nejsvětější Srdce Ježíšovo!
1. Čím více se zneuznávají Tvé uctívání hodné ctnosti,

2. Tím horlivěji budeme my se snažiti je konati, ó Srdce Ježíšovo, vzore všech ctností!
1. Čím více pracuje peklo o zkázu duší,
2. Tím větší horlivostí budeme my pláti k jich záchraně, Horliteli pro duše!
1. Čím více hrozí požívavost a pýcha zničení odříkání a věrnost u vykonávání povinností,
2. Tím více budeme se my v oběti a sebezapírání cvičiti, ó Srdce Ježíšovo, pohanou přesycené!
1. Čím mocněji útočí brány pekelné proti Tvé Církvi,
2. Tím věrnější budeme my jí, věrné Srdce Ježíšovo!
1. Čím více se bouří svět proti neomylné autoritě papežově,
2. Tím více budeme my jeho poslušni s dětinnou vírou a necháme se od něho v pokorné odevzdanosti řídit, ó Srdce Ježíšovo, věčná moudrosti!
1. Čím více lidé v sobectví svém se rozdvoují,
2. Tím více budeme se my jako údobé tětěz rodiny Boží milovati v Tobě, lásky plné Srdce Ježíšovo!

1. Čím více se národové nenávidí a nepřátelí,
2. Tím více chceme se my všichni bez rozdílu scházeti okolo nejsvětější Svátosti Tvé, Srdce Ježíšovo, středisko všech srdcí!

Modleme se:

Božské Srdce Ježíše Krista, Srdce Boha našeho, propůjč nám Své milosti a učin ji v nás tak silnou a tak mocnou, abychom jako věrné dítky Církve Tvé byli na světě Tvými apoštoly a korunou Tvou na věčnosti. Amen.

Božské Srdce Ježíšovo, na usmíření všech urážek, které kdy spáchány byly proti Tobě v nejsvětější Svátosti a ještě budoucně spáchány budou, obětujeme Tobě neposkvrněné Srdce Panny Marie se vším bohatstvím jeho lásky a skrze ně všechny mše sv. nábožně slyšené, hodná svatá přijímání, klanění se a city nábožnosti celé svaté Církve všech dob. Amen.

Duchovní sv. přijímání.

Duchovní přijímání dle sv. Tomáše Akvin. záleží ve vřelé touze Ježíše Krista v nejsvět. Svátosti skutečně přijati a ve vzbuzení lásky a vděčnosti, jakobychom Jej skutečně přijali. Jest tedy k duchovnímu přijímání

tří úkonů potřebí: vzbuditi živou víru v Ježíše v nejsv. Svátosti, pak s v a t o u t o u h u po přijetí Jeho a za třetí l á s k u, která se klaní a děkuje božskému Spasiteli, jako by Jej již skutečně v srdci měla.

Sv. církevní sněm Tridentský praví, že ti, kdož zbožně a hodně duchovně přijímají, nabývají ne-li všech, zajisté přemnohých milostí skutečného sv. přijímání. Proto svatí a světice pobožnost tuto velmi často konali, proto též měli by křesťané této pobožnosti pilni býti a zvláště při každé mši sv., při níž ke skutečnému sv. přijímání nejdou, aspoň duchovně přijímati, ba nejen v chrámu, ale i doma a při práci, v křížích a pokušeních měli by často duchovním přijímáním se posilovati a Krista ctíti, neboť duchovní přijímání vedle skutečného sv. přijímání jest nejskvělejší úkon úcty božského Spasitele, který vykonati může člověk prostý.

Pobožnost tato není těžká, poněvadž k ní není potřebí býti lačným ani není nutno konati ji vždy ve chrámě. Při duchovním přijímání není potřebí též mnoho modlení, nýbrž více citu a touhy srdce, a ty vzbudíme několika nábožnými slovy, když si představíme, jako by kněz nebo ještě lépe anděl nám Tělo Páně podati chtěl. Ku vzbuzení potřebných citů podáváme zde krásnou modlitbu sv. Alfonsa. Kdo má více času, nalezne v jiných knihách modlitby delší.

Modleme se:

Ó vši úcty a poklony nejhodnější Ježíši!
Věřím pevně, že jsi v nejsvětější Svátosti
Oltářní skutečně a podstatně přítomen. —
Miluji Tě nade všecko. — Z lásky k Tobě
lituji všech svých hříchů. — Na věky nechci

již více hřešiti. — Má duše touží Tebe přijati. — Poněvadž však Tě nyní skutečně v nejsvětější Svátosti přijati nemohu, přijdiž aspoň duchovně a s milostí Svou do srdce mého! — — (Zde vzbud' vroucí touhu po Ježíši v nejsvětější Svátosti). — Objímám Tě, o Ježíši, jako bys už byl skutečně přítomen. — Spojuji se docela s Tebou; nedej, abych se kdy od Tebe odloučil. Amen.

Modlitby k nejblahoslavenější Panně Marii, Matce Krista svátostného.

1. Maria, Matko Ježíše a Matko naše! Po nanebevstoupení božského Syna Svého zůstala jsi ještě několik let na zemi u sv. Jana, jako vzor, podpora a útěcha věřících; ač Tvůj Ježíš vzdálil se z očí Tvých, přece přebýval neviditelně, ale skutečně a podstatně ve Své Církvi v nejsvětější Svátosti Oltářní. Tam jsi, nejsvětější Matko, se mu klaněla v nejhlubší úctě a s vroucí nábožností; Tys poznávala pod způsobou chleba nevyslovitelnou velebnost Jeho božství a uctívala jsi tam všechna tajemství Jeho božského a lidského života, Jeho vtělení, život a utrpení, Jeho slávu a všechnu Jeho důstojnost i Jeho ctnosti.

Proto prosíme Tebe, vypros nám hodně živou víru ve vznešené tajemství oltářní a též hlubokou úctu před ním. Ó Maria, Matko Krista svátostného, oroduj za nás!

Zdrávas Maria atd.

2. Maria, Matko poznání a svaté naděje, Ty jsi poznala v Ježíši ve sv. Hostii záchranu duší, život Církve, spásu světa, plnost milosti a záruku blaženosti! Proto jsi se modlívala před nejsvětější Svátostí za věřící všech míst a časů a za všechny jejich potřeby i nedostatky. Proto prosíme Tebe, nejsvětější Matko, vypros nám nezvratnou naději v Ježíše ve svatostánku a milost, abychom ve všech svých pracích, pokušeních a potřebách se utíkali vždy k Němu.

Maria, Matko Krista svátostného, oroduj za nás! Zdrávas Maria atd.

3. Maria, Matko krásného milování, s onou láskou, s kterou jsi druhdy nosila božské Dítě na Svých rukou a s kterou jsi pod Jeho křížem stála a nyní na nebi Ho miluješ, s toutéž milovala jsi také Ježíše pod způsobou chleba. Po Jeho nanebevstoupení trávila jsi život Svůj u Jeho nohou; všechno myšlení, cítění a život Tvůj směřoval ku sv.

Hostii, právě proto však předvídajíc urážky, jimž božský Tvůj Syn vydán bude v tomto tajemství každodenně až do skonání světa, byla jsi bolestí nevýslovnou naplněna. S největší touhou jsi Sobě přála, aby Syn Tvůj, který zde Sebe zničuje a přijímá na Sebe klid a bezbrannost smrti, byl poznán, ctěn a milován ode všech lidí. Proto Tebe prosíme, nejsvětější Matko, vypros nám vroucí lásku k Ježíši v nejsvětější Svátosti, stálou lítost a kajicnost nad urážkami Jemu zde činěnými a velikou horlivost pro Jeho čest!

Maria, Matko Krista svátostného, oroduj za nás! Zdrávas Maria atd.

4. Maria, kněžská Panno a Matko věčného kněze podle řádu Melchisedechova, kolikrátkoli byla jsi přítomna mši svaté, bylo Ti jakoby celé umučení Syna Tvého a Jeho bolesti celé tři hodiny trvající se obnovovaly; pokaždé obětovala jsi Jeho umučení a Jeho Krev za celou Církev. V nejhlubší pokoře přijímala jsi Tělo Páně z rukou svatého Jana a nikdo dosud nedostihl vroucnosti Tvého díkůčinění. Proto Tě prosíme, nejsvětější Matko, vypros nám velkou uctivost ku mši sv., abychom jí vždy s horlivostí a hlubokou nábožností obcovali. Ty nás připravuj k sva-

tému přijímání, rozněcuj naši touhu po něm a řiď naše díkůčinění. Chráníš nás pro Své bolesti a Krev Syna Svého před vlažným a nehodným přijímáním a propůjč nám milostivě, abychom pro Syna Tvého zcela žili, pracovali, strádali, trpěli a umírali.

Maria, Matko Krista svátostného, oroduj za nás! Zrávas Maria atd.

5. Maria, bráno nebeská a útěcho při smrti! Každodenní požívání nebeského chleba živilo v Tobě planoucí touhu po blaženém patření na Boha. Na konci Svého života přijala jsi naposledy Tělo Páně s podivuhodnou láskou a uctivostí a pak jsi odešla do slávy věčné. Proto Tě prosíme, nejvěrnější Matko, propůjč nám Té milosti, abychom před svým skonáním Tělo Páně s čistým srdcem a vroucí láskou a oddaností přijali, a v Jeho pokoji a za Tvého přispění v Pánu zesnuli a potom na Syna Tvého, Jemuž jsme se zde pod způsobou chleba klaněli, v nebesích tváří v tvář patřili, s Tebou a se všemi svatými velebili Ho na věky věkův. Amen.

Maria, Matko Krista svátostného, oroduj za nás! Zdrávas Maria atd.

Modlitba po ukončení hodinky klanění se nejsv. Svátosti.

Nejsvětější a nerozdílné Trojici Boží, člověčenství Pána našeho Ježíše Krista, neposkvrněnému mateřství nejblahoslavenější a přeslavné, ustavičné Panny Marie a všem svatým budiž věčná chvála, čest a moc a sláva od každého tvora, nám pak odpuštění hříchů od věků na věky. Amen.

Otče náš...Zdrávas Maria...

